

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B**

SMĚRNICE RADY 96/50/ES

ze dne 23. července 1996

o harmonizaci podmínek pro získání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství

(Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 31)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008	L 311	1	21.11.2008

SMĚRNICE RADY 96/50/ES

ze dne 23. července 1996

o harmonizaci podmínek pro získání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem podle článku 189c Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že by měly být zavedeny společné předpisy o řízení plavidel pro plavbu po vnitrozemských vodních cestách; že prvním krokem k tomuto cíli bylo přijetí směrnice Rady 91/672/EHS ze dne 19. prosince 1991 o vzájemném uznávání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách ⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že kvůli rozdílům mezi vnitrostátními právními předpisy vztahujícími se k podmínkám pro získání osvědčení vůdce plavidla pro vnitrozemskou plavbu a kvůli potřebě zpřísnění bezpečnostních opatření v odvětví vnitrozemské plavby by měla za účelem předcházení narušení hospodářské soutěže být přijata pravidla Společenství, pokud jde o vydávání těchto osvědčení;

vzhledem k tomu, že k zajištění nutné jednotnosti a transparentnosti by Společenství mělo stanovit jednotný vzor národního osvědčení vůdce plavidla, vzájemně uznávaného členskými státy bez povinnosti jeho výměny, přičemž odpovědnost při jeho udělování by v souladu se zásadou subsidiarity spočívala na členských státech;

vzhledem k tomu, že vnitrostátní splavné vodní cesty nespojené se sítí splavných vodních cest jiného členského státu nejsou předmětem mezinárodní hospodářské soutěže a není proto nutné stanovit povinnost dodržovat na těchto vodních cestách společné předpisy pro získání osvědčení vůdce plavidla stanovené touto směrnicí;

vzhledem k tomu, že hlavním cílem těchto společných předpisů musí být zlepšení bezpečnosti plavby a ochrana lidského života; že se proto jeví jako nezbytné, aby tato opatření stanovila minimální požadavky, kterým musí žadatel vyhovět pro získání osvědčení vůdce plavidla pro vnitrozemskou plavbu;

vzhledem k tomu, že dané požadavky musí brát v úvahu alespoň věk požadovaný k řízení plavidla, tělesné a duševní schopnosti žadatelů, jejich odbornou zkušenost a znalost určitých oborů týkajících se řízení plavidla; že v zájmu bezpečnosti plavidla a osob na palubě mohou členské státy stanovit další požadavky, zejména pokud jde o znalosti určitých místních poměrů; že pro vedení lodi za pomoci radaru nebo vedení plavidla s cestujícími jsou nezbytné další odborné znalosti;

vzhledem k tomu, že je nezbytné upravit vhodné postupy pro úpravy příloh této směrnice; že je proto účelné, aby při úpravě těchto příloh byl Komisi nápomocen výbor zřízený podle článku 7 směrnice 91/672/EHS,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

⁽¹⁾ Úř. věst. C 280, 6.10.1994, s. 5.

⁽²⁾ Stanovisko předané dne 25. ledna 1995 (Úř. věst. C 102, 24.4.1995, s. 5).

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 2. března 1995 (Úř. věst. C 68, 20.3.1995, s. 41), společný postoj Rady ze dne 8. prosince 1995 (Úř. věst. č. C 356, 30.12.1995, s. 66) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. května 1996 (Úř. věst. C 152, 27.5.1996, s. 46).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 29.

▼B*Článek 1*

1. Členské státy, které vydávají osvědčení vůdce plavidla pro přepravu nákladu a cestujících po vnitrozemských vodních cestách (dále jen „osvědčení“), je vydávají podle vzoru Společenství popsaného v příloze I v souladu s touto směrnicí.
2. Členské státy přijmou veškeré účelné předpisy k vyloučení nebezpečí padělání osvědčení.
3. Osvědčení vydává příslušný orgán členského státu v souladu s touto směrnicí. Bere ohled na zvláštní charakteristiky vodních cest a osvědčení podle článku 1 směrnice 91/672/EHS, zejména
 - osvědčení vůdce plavidla platné pro všechny vodní cesty v členských státech kromě vodních cest, na které se vztahuje nařízení o vydávání povolení k plavbě na Rýnu (skupina A),
 - osvědčení vůdce plavidla platné pro všechny vodní cesty v členských státech kromě vodních cest námořního charakteru uvedených v příloze II směrnice 91/672/EHS a kromě vodních cest, na které se vztahuje nařízení o vydávání povolení k plavbě na Rýnu (skupina B).
4. Osvědčení skupiny A nebo skupiny B vydaná členskými státy v souladu s touto směrnicí platí pro všechny vodní cesty skupiny A nebo skupiny B ve Společenství.
5. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 2, platí oprávnění k plavbě na Rýně vydané v souladu s revidovanou úmluvou o plavbě na Rýně na všech vodních cestách Společenství.
6. Národní osvědčení vůdců plavidel vzájemně uznávaná podle směrnice 91/672/EHS a uvedená v příloze I této směrnice, vydaná nejpozději 18 měsíců po vstupu této směrnice v platnost, zůstávají v platnosti bez povinnosti výměny.

Článek 2

Pro účely této směrnice se:

- a) „příslušným orgánem“ rozumí orgán určený členským státem pro vydávání osvědčení po ověření, že žadatel splňuje požadavky;
- b) „vůdcem plavidla“ rozumí osoba na palubě plavidla, která má potřebné schopnosti a způsobilost pro vedení plavidla na vodních cestách členských států a která odpovídá za řízení plavidla;
- c) „členem posádky plavidla“ rozumí osoba pravidelně se účastnící vedení plavidla při vnitrozemské plavbě, včetně obsluhy kormidla.

Článek 3

1. Tato směrnice se vztahuje na všechny vůdce plavidel pro plavbu po vnitrozemských vodních cestách: nákladní lodě s vlastním strojním pohonem, vlečné remorkéry, tlačné remorkéry, nákladní čluny, tlačené sestavy nebo bočně svázané sestavy plavidel, určené pro přepravu nákladu nebo cestujících, kromě
 - vůdců plavidel určených k přepravě nákladu, jejichž délka nepřesahuje 20 metrů,
 - vůdců plavidel určených k přepravě cestujících a přepravujících nejvíce 12 osob kromě posádky.
2. Členský stát může po konzultaci s Komisí vyjmout z působnosti této směrnice vůdce plavidel provozovaných výhradně na vnitrostátních vodních cestách nespojených se sítí splavných vodních cest jiného členského státu a vydávat jim národní osvědčení vůdce plavidla, přičemž podmínky pro jejich získání se mohou lišit od podmínek stanovených

▼B

v této směrnici. Platnost těchto národních osvědčení je v takovém případě omezena na tyto vodní cesty.

Článek 4

1. K získání osvědčení musí žadatel splnit minimální požadavky stanovené v článcích 5 až 8. V osvědčení se uvádí, zda má vůdce plavidla oprávnění skupiny A nebo skupiny B.

2. Osvědčení vydaná členskými státy splňující minimální požadavky uvedené v odstavci 1 se vzájemně uznávají.

Článek 5

Žadatel musí k získání osvědčení dosáhnout nejméně věku 21 roků. Nicméně členské státy mohou nadále vydávat osvědčení osobám ve věku 18 roků nebo starším. Uznání členským státem osvědčení skupiny A nebo skupiny B, které bylo vydáno jiným členským státem, může podléhat stejné podmínce minimálního věku, jaká je požadována v daném členském státě pro vydání osvědčení pro danou skupinu.

Článek 6

1. Žadatel poskytne důkaz tělesné a duševní schopnosti tím, že podstoupí zdravotní prohlídku provedenou lékařem uznaným příslušným orgánem. Prohlídka zahrnuje zejména zrakovou a sluchovou ostrost, barevné vidění, hybnost horních a dolních končetin a neuropsychický a kardiovaskulární stav žadatele.

2. Při dosažení věku 65 let musí držitel osvědčení do tří měsíců a následně každý rok podstoupit prohlídku podle odstavce 1; příslušný orgán v osvědčení potvrdí, že vůdce plavidla splnil tuto povinnost.

Článek 7

1. Žadatel musí doložit, že má nejméně čtyřletou odbornou praxi jako člen posádky plavidla pro plavbu po vnitrozemských vodních cestách.

2. Aby byla odborná praxe uznána, musí být potvrzena příslušným orgánem členského státu a zapsána do osobního služebního záznamu. Odbornou praxi lze získat na kterékoliv vodní cestě členského státu. V případě vodních cest, část jejichž toku je na území Společenství, jako je Dunaj, Labe a Odra, se bere v úvahu odborná praxe získaná na všech úsecích těchto vodních toků.

3. Nejkratší doba trvání odborné praxe podle odstavce 1 může být zkrácena nejvýše o tři roky,

a) pokud má žadatel diplom uznaný příslušným orgánem, který potvrzuje specializovaný výcvik ve vnitrozemské plavbě včetně plavební praxe; zkrácení nesmí přesáhnout dobu trvání specializovaného výcviku; nebo

b) pokud může žadatel doložit odbornou praxi získanou na námořním plavidle jako člen palubní posádky; pro získání nejvyššího zkrácení o tři roky musí žadatel doložit nejméně čtyřletou praxi v námořní plavbě.

4. Nejkratší doba trvání odborné praxe podle odstavce 1 může být zkrácena nejvýše o tři roky, pokud žadatel složil praktickou zkoušku v řízení plavidla; v takovém případě osvědčení zahrnuje pouze plavidla s podobnými plavebními charakteristikami, jaké mají plavidla, na kterých se podrobil praktické zkoušce.

▼ B*Článek 8*

1. Žadatel musí mít složenou zkoušku z odborných znalostí; zkouška musí přinejmenším zahrnovat obecné obory uvedené v kapitole A přílohy II.
2. S výhradou konzultace s Komisí může členský stát požadovat, aby vůdce plavidla splnil další požadavky na znalosti místních poměrů pro plavbu na určitých vodních cestách, kromě vodních cest námořního charakteru uvedených v příloze II směrnice 91/672/EHS.

Se stejnou výhradou může členský stát požadovat, aby vůdce osobní lodi měl v určitých vymezených oblastech dopravy podrobnější odborné znalosti zvláštních opatření týkajících se bezpečnosti cestujících, zejména pro případ nehody, požáru nebo ztroskotání plavidla.

Článek 9

1. K získání oprávnění k vedení plavidla za pomoci radaru musí být vůdce plavidla držitelem zvláštního osvědčení vydaného příslušným orgánem na důkaz složení zkoušky zahrnující odbornou znalost oborů podle kapitoly B přílohy II.

Členské státy uznávají osvědčení vydaná podle nařízení o vydávání osvědčení pro vedení plavidla na Rýně za pomoci radaru.

2. Žadatel splňující podmínky stanovené v odstavci 1 má způsobilost k vedení plavidla za pomoci radaru, která je ověřena příslušným orgánem formou dodatku k osvědčení.

Článek 10

K vedení plavidla přepravujícího cestující na vodních cestách členských států musí mít vůdce plavidla nebo jiný člen posádky plavidla zvláštní osvědčení vydané příslušným orgánem na důkaz složení odborné zkoušky z oborů podle kapitoly C přílohy II.

▼ M2*Článek 11*

Komise může přizpůsobit vzor osvědčení vůdce plavidla stanovený v příloze I vývoji odborných poznatků požadovaných pro vydání osvědčení a stanovených v příloze II. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 12 odst. 2.

Článek 12

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 7 směrnice 91/672/EHS.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼ B*Článek 13*

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 18 měsíců od vstupu této směrnice v platnost. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu stanoví členský stát.

2. Členské státy sdělí Komisi neprodleně znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

▼B

3. Členské státy si jsou v případě potřeby vzájemně nápomocny při uplatňování této směrnice.

Článek 14

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 15

Tato směrnice je určena členskými státy.

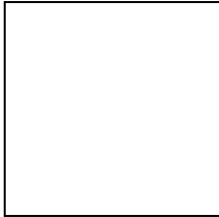
▼ B

PŘÍLOHA I

VZOR OSVĚDČENÍ VŮDCE PLAVIDLA PRO VNITROZEMSKOU PLAVBU

(85mm × 54 mm – světle modré pozadí)

Fyzikální vlastnosti papíru musí splňovat normu ISO 78.10.

OSVĚDČENÍ VŮDCE PLAVIDLA PRO VNITROZEMSKOU PLAVBU	ČESKÁ REPUBLIKA
A/B	
1. xxx	
2. xxx	
3. 1. 1. 1996 – CZ-Praha	
4. 2. 1. 1996	
	6.
7. #####	
8. A B	
9. R tun, kW, xx	
10. 1. 1. 2061	
11.	5. xxx

OSVĚDČENÍ VŮDCE PLAVIDLA PRO PŘEPRAVU ZBOŽÍ A CESTUJÍCÍCH PO VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CESTÁCH	
1. Příjmení držitele	9. — R - Radar
2. Jméno (jména)	— Třída a nosnost lodi (tuny, kW, cestující)
3. Datum a místo narození	10. Platnost do
4. Datum vydání osvědčení	11. Dodatek (dodatky)
5. Číslo vydání	Omezení
6. Fotografie držitele	
7. Podpis držitele	
8. A. Všechny vodní cesty kromě Rýna	
B. Všechny vodní cesty kromě vodních cest námořního charakteru a Rýna	
	vzor Evropské unie

PŘÍLOHA II

**ODBORNÉ ZNALOSTI POŽADOVANÉ K ZÍSKÁNÍ
OSVĚDČENÍ VŮDCE PLAVIDLA PRO VNITROZEMSKOU PLAVBU**

KAPITOLA A

Obecné oborytý kající se přepravy zboží a cestujících

ČÁST 1: OSVĚDČENÍ SKUPINY A

1. *Plavba*

- a) Přesná znalost dopravních předpisů vnitrozemských a námořních vodních cest, zejména znalost CEVNI (Evropský předpis pro vnitrozemské vodní cesty) a Mezinárodních předpisů pro zabránění srážkám na moři, včetně plavebního značení (značení a vytyčování vodních cest bójemi).
- b) Znalost obecných zeměpisných, hydrologických, meteorologických a morfologických vlastností hlavních vnitrozemských a námořních vodních cest.
- c) Pobřežní plavba včetně:
 - určování kurzu, pozičních náměrů a polohy lodi, navigační tiskopisy a publikace, práce s námořními mapami, plavební znaky a značení plavebních drah, kontrola kompasu a základy nauky o přílivu a odlivu.

2. *Manévrování s plavidlem a ovládání plavidla*

- a) Ovládání lodi s ohledem na účinky větru, proudu, náporu vrtule a ponoru lodě k posouzení dostatečného vztlaku a stability lodě.
- b) Účel a funkce kormidla a lodní vrtule.
- c) Kotvení a přistávání za všech podmínek.
- d) Manévrování ve zdymadlech a přistavech, manévrování při potkávání a míjení lodí.

3. *Konstrukce a stabilita plavidla*

- a) Znalost hlavních zásad konstrukce plavidel, zejména s ohledem na bezpečnost osob, posádky a plavidla.
- b) Základní znalost směrnice Rady 82/714/EHS ze dne 4. října 1982, kterou se stanoví technické požadavky na lodě pro plavbu po vnitrozemských vodních cestách⁽¹⁾.
- c) Základní znalost hlavních konstrukčních prvků plavidla.
- d) Teoretická znalost pravidel stability a vztlaku, jakož i jejich uplatnění v praxi, zejména způsobilost k plavbě.
- e) Další požadavky a zejména další vybavení na námořních vodních cestách.

4. *Strojní zařízení*

- a) Základní znalost konstrukce a provozu strojního zařízení za účelem zajištění řádného fungování.
- b) Provoz a kontrola hlavního a pomocného strojního zařízení a činnosti v případě poruchy.

5. *Nakládka a vykládka*

- a) Používání ukazatelů ponoru.
- b) Stanovení nákladové nosnosti podle osvědčení.
- c) Nakládka a vykládka, uložení lodního nákladu (plán uložení).

6. *Činnost za zvláštních okolností*

- a) Zásady předcházení nehodám.
- b) Opatření pro případ poškození, srážky a najetí na mělčinu, včetně utěšňování trhlin.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 301, 28.10.1982, s. 1.

▼B

- c) Používání záchranného zařízení a vybavení.
- d) První pomoc v případě nehody.
- e) Protipožární ochrana a použití hasicího zařízení.
- f) Předcházení znečišťování vodních cest.
- g) Zvláštní opatření pokud jde o záchranu osob, plavidel a nákladu na trasách námořní přepravy, přežití v nouzi.

ČÁST 2: OSVĚDČENÍ SKUPINY B

1. *Plavba*

- a) Přesná znalost dopravních předpisů vnitrozemských vodních cest, zejména znalost CEVNI (Evropský předpis pro vnitrozemské vodní cesty) včetně plavebního značení (značení a vytyčování vodních cest bójemi).
- b) Znalost obecných zeměpisných, hydrologických, meteorologických a morfologických vlastností hlavních vnitrozemských vodních cest.
- c) Určování kurzu, navigační tiskopisy a publikace, značení plavebních drah.

2. *Manévrování s plavidlem a ovládání plavidla*

- a) Ovládání plavidla s ohledem na účinky větru, proudu, náporu vrtule a ponoru plavidla k posouzení dostatečného vztlaku a stability plavidla.
- b) Účel a funkce kormidla a lodní vrtule.
- c) Kotvení a přistávání za všech podmínek.
- d) Manévrování ve zdymadlech a přístavech, manévrování při potkávání a míjení plavidle.

3. *Konstrukce a stabilita plavidla*

- a) Znalost hlavních zásad konstrukce lodí, zejména s ohledem na bezpečnost osob, posádky a lodí.
- b) Základní znalost směrnice Rady 82/714/EHS ze dne 4. října 1982, kterou se stanoví technické požadavky na lodě pro plavbu po vnitrozemských vodních cestách.
- c) Základní znalost hlavních konstrukčních prvků lodí.
- d) Teoretická znalost pravidel stability a vztlaku, jakož i jejich uplatnění v praxi.

4. *Strojní zařízení*

- a) Základní znalost konstrukce a provozu strojního zařízení za účelem zajištění řádného fungování.
- b) Provoz a kontrola hlavního a pomocného strojního zařízení a činnosti v případě poruchy.

5. *Nakládka a vykládka*

- a) Používání ukazatelů ponoru.
- b) Stanovení nákladové nosnosti podle osvědčení.
- c) Nakládka a vykládka, uložení lodního nákladu (plán uložení).

6. *Činnost za zvláštních okolností*

- a) Zásady předcházení nehodám.
- b) Opatření pro případ poškození, srážky a najetí na mělčinu, včetně utěšňování trhlin.
- c) Používání záchranného zařízení a vybavení.
- d) První pomoc v případě nehody.
- e) Protipožární ochrana a použití hasicího zařízení.
- f) Předcházení znečišťování vodních cest.

▼B

KAPITOLA B

Další povinné předměty pro řízení za pomoci radaru

- a) Teoretická znalost radaru: obecná znalost rádiových vln a zásady obsluhy radaru.
- b) Schopnost používat radarové zařízení, čtení displeje radaru, analýza informací získaných pomocí zařízení a znalost omezení těchto informací.
- c) Používání ukazatele rychlosti otáčení plavidla.
- d) Znalost pravidel CEVNI o vedení plavidla za pomoci radaru.

KAPITOLA C

Dodatečné povinné znalosti pro dopravu cestujících

1. Základní znalost technických předpisů: o stabilitě osobních lodí v případě poškození, o rozdělení do vodotěsných oddílů, o rovině maximálního ponoru.
2. První pomoc v případě nehody.
3. Protipožární ochrana a použití hasicího zařízení.
4. Metody a zařízení pro záchranu života.
5. Všeobecná ochrana cestujících, zejména při evakuaci, poškození, srážce, najetí na mělčinu, požáru, výbuchu a v ostatních situacích vyvolávajících paniku.
6. Znalost bezpečnostních pokynů (nouzové východy, lodní lávky, použití nouzového kormidla).